

TỜ VÉ SỐ ĐỘC ĐẮC

(Câu chuyện với các thành phần sau: Ông Ba - Người bán vé số, chứng kiến sự việc; Anh Tư - Người mua vé số, khẳng định mình trúng độc đắc; Chị Năm - Người nhặt được tờ vé số, cho rằng mình có quyền sở hữu; Bà Sáu - Hàng xóm, có thể cung cấp thêm thông tin; Ông Lý - Hòa giải viên khu phố).

(Tại trụ sở khu phố, không khí căng thẳng. Anh Tư và chị Năm lớn tiếng cãi vã, bà Sáu và ông Ba đứng bên cạnh chứng kiến)

Anh Tư: *(bức xúc)* Tờ vé số này là của tôi! Tôi mua từ tay ông Ba, nhớ rõ số luôn mà!

Chị Năm: *(phản bác)* Tôi nhặt được nó ngay trước cửa nhà tôi. Cửa rơi là của ai nhặt được, sao anh lại giành?

Ông Ba: *(xoa cằm)* Tôi nhớ có bán vé số cho anh Tư, nhưng chuyện rút hay không thì tôi không chắc.

Bà Sáu: *(gật gù)* Tôi cũng thấy sáng đó anh Tư mua vé số mà. Nhưng mà... rút lúc nào thì tôi hông có biết.

Ông Lý: *(đềm đạm)* Mọi người bình tĩnh! Chúng ta không thể giải quyết tranh chấp bằng cách cãi vã. Phải dựa vào bằng chứng và lý lẽ thuyết phục. *(Với anh Tư)* anh Tư, anh nói đây là tờ vé số của anh, vậy có gì chứng minh không?

Anh Tư: Tôi nhớ số vé 895172. Nếu trùng số, rõ ràng là của tôi!

Chị Năm: *(khoanh tay)* Ủa, anh nhớ số thì sao chứ? Tôi cũng nhớ số nè! Chưa chắc anh không bịa ra.

Ông Lý: *(trầm ngâm)* Anh Tư, anh còn bằng chứng nào khác không?

Anh Tư: *(suy nghĩ)* À, tôi mua vé số nhưng chưa có tiền lẻ, nhờ ông Ba ghi vào sổ nợ.

Ông Ba: Ừ đúng rồi! Để tôi coi... *(lật cuốn sổ)* Đây! Ngày hôm qua, tôi có ghi số 895172, bán cho anh Tư.

Chị Năm: *(cãi)* Nhưng mà anh ta làm rơi, tôi nhặt được thì tôi có quyền giữ... Anh làm mất thì lỗi là của anh chứ!

Anh Tư: *(giận dữ)* Sao ngang ngược vậy? Nhặt được không có nghĩa là của chị.

Ông Lý: Hai người nghe tôi nói. Trước hết, ta cần xét theo pháp luật trước khi bàn tới tình lý.

(Trích dẫn pháp luật)

Theo Điều 230, Bộ luật Dân sự 2015, nếu ai nhặt được tài sản rơi thì phải trả lại cho chủ sở hữu. Nếu không xác định được chủ sở hữu, phải báo cho chính quyền. Trong trường hợp này, chúng ta đã có bằng chứng từ sổ nợ của ông Ba, khẳng định anh Tư là người mua tờ vé số này. Như vậy, theo pháp luật, anh Tư có quyền sở hữu.

Chị Năm: (*chần chừ*) Nhưng tôi nhất được mà...

Ông Lý: Chị Năm, tôi hiểu cảm giác của chị, nhưng mình phải nhìn nhận đúng sai. Như ông bà ta có câu: “*Của người một bó, không bằng của mình một hột*”. Chị nhất được, nhưng biết chủ nhân là ai thì nên trả lại. Người xưa thường nói: “*Của người thì trả cho người, dù cho có tiếc cũng thôi chẳng tham*” - nhằm nhấn mạnh việc không tham của rơi, phải trả lại cho chủ nhân; “*Lượm vàng chớ vội cất đi, hỏi người đánh mất kịp thì trao ngay*” - ý nhắc nhở con người phải trung thực, không chiếm đoạt của cải vô tình nhất được.

Anh Tư: Hay quá! Anh Lý chẳng những giỏi về pháp luật mà ca dao một bụng luôn ta ơi! Nói tiếp đi anh!...

Ông Lý: Tục ngữ có câu: “*Nhất được của rơi, trả người đánh mất*” - là khuyên răn con người phải trung thực, không tham của không thuộc về mình; “*Của phi nghĩa có giàu đâu*” - tức là của cải kiếm được từ việc không chính đáng sẽ không mang lại sự giàu có bền lâu; “*Ở hiền gặp lành*” - làm điều tốt thì sẽ nhận lại điều tốt;...

Bà Sáu: Anh Lý nói đúng rồi đó chị Năm! Chị có thể được lợi ngay lúc này, nhưng danh dự của chị thì sao?

Ông Ba: Ông bà mình hay nói nhân phẩm đáng giá hơn nhiều so với tiền bạc đó cô ơi!...

Chị Năm: (*thở dài*) Tôi... tôi cũng không muốn làm điều sai. Vậy tôi trả lại, nhưng thật lòng tôi cũng tiếc...

Anh Tư: (*điệu giọng*) Chị đã nhất được và không đem đi đổi ngay, chứng tỏ chị không có ý gian. Tôi trúng số 2 tỷ (trừ tiền thuế còn 1,8 tỷ), vậy tôi gửi chị 50 triệu coi như lời cảm ơn?

Chị Năm: (*mỉm cười*) Vậy thì tôi nhận. Cảm ơn anh nhiều nghe!...

Ông Lý: Tốt lắm! Hòa giải như vậy là đôi bên cùng vui vẻ. Mọi người thấy đó, nếu không có pháp luật, không có tình nghĩa, thì tranh chấp nhỏ cũng có thể gây xích mích lớn. Bây giờ, ai về nhà nấy, nhưng nhớ sống chan hòa, giúp đỡ nhau!

(*Mọi người vui vẻ bắt tay nhau. Câu chuyện kết thúc với thông điệp về sự trung thực và tình làng nghĩa xóm; đồng thời giúp mọi người rút ra bài học: Khi có tranh chấp, phải dựa vào bằng chứng rõ ràng; Pháp luật là thước đo công bằng, nhưng tình nghĩa cũng rất quan trọng; “Nhất được của rơi, trả người đánh mất” là đạo lý cần giữ gìn; Biết dừng lại đúng lúc giúp tránh xa tranh chấp không đáng có; ...*).

- HẾT -